

Sveta Družina C

*Kakor je Gospod odpústil vam,
tako tudi vi odpuščajte!
Nad vsem tem pa naj bo ljubezen,
ki je vez popolnosti. (Kol 3,13b.14)*

Prvo berilo

Sírah 3,2-6.12-14

Gospod je očeta povzdignil nad otroke in utrdil materino pravico pri sinovih. Kdor spoštuje očeta, bo dosegel odpuščanje grehov, kdor slavi svojo mater, zbira zaklad. Kdor spoštuje očeta, bo vesel lastnih otrok, na dan svoje molitve bo uslišan. Kdor slavi očeta, bo dolgo živel, kdor uboga Gospoda, bo svoji materi dal počitek.

Otrok, zavzemi se za očeta na njegova stara leta, nikar mu v njegovem življenju ne povzročaj gorja. Čeprav mu pamet peša, bodi prizanesljiv, ne zaničuj ga, čeprav si na višku svoje moči, zakaj usmiljenje do očeta ne bo pozabljeno, marveč se ti bo vračunalo v spravo za grehe.

Drugo berilo

Kološanom 3,12-21

Bratje in sestre, kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljene, si oblecite globoko usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkóst, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kdo proti komu kaj pritožiti. Kakor je Gospod odpústil vam, tako tudi vi odpuščajte. Nad vsem tem pa naj bo ljubezen, ki je vez popolnosti. In Kristusov mir naj kraljuje v vaših srcih, saj ste bili tudi poklicani vanj v enem telesu. In bodite hvaležni. Kristusova beseda naj bogato prebiva med vami. V vsej modrosti se med seboj poučujte in spodbujajte. S psalmi, hvalnicami in duhovnimi pesmimi v svojih srcih hvaležno prepevajte Bogu. In vse, kar koli delate v besedi ali v dejanju, vse delajte v imenu Gospoda Jezusa in se po njem zahvaljujte Bogu Očetu. Žene, bodite pokorne svojim možem, kakor se spodobi v Gospodu. Možje, ljubite svoje žene in ne bodite osorni do njih. Otroci, ubogajte svoje starše v vsem, kajti to je všeč Gospodu. Očetje, ne grenite svojih otrok, da jim pogum ne upade.

Evangelij

Luka 2,41-52

Jezusovi starši so vsako leto za velikonočne praznike hodili v Jeruzalem. Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi

starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini, in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so strmeli nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: "Otrok, zakaj si nama tako stóril? Tvoj oče in jaz sva te žalostna iskala." Dejal jima je: "Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?" Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, ohranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

V razmislek

Današnja berila nam predstavijo bistvene družinske vrednote takratnega časa. Vrednote, ki nas želijo nagovoriti, so dandanes še vedno aktualne. Čeprav teh vrednot ne moremo udejaniti na enak način v današnjem času, jih lahko skušamo oživiti v vsakdanjiku naših odnosov. Današnji praznik nas spominja na to, da nam je Sveta Družina lahko vzor v vseh iskanjih in preizkušnjah.

Kaj je torej Sveta Družina? V nemškem jeziku sta izraza svet in zdrav enakega jezikovnega korena, kar pomeni, da sta si pomensko blizu. Torej lahko sklepamo, da je sveta družina zdrava družina? Družina, v kateri je prisotna stalna harmonija, v kateri je polno ljubeče bližine, molitve in pobožnosti? Žal je resničnost naših družin in drugih skupnosti daleč od tega ideala. V njih se vsakodnevno bolj ali manj pogosto pojavljajo prepiri, nerazumevanje in bolečine. Je torej ta t.i. Sveta Družina podoba nedosegljivega ideala?

Zagotovo je smiselno, da si to Sveto Družino, ki jo spoznamo v Svetem pismu, bolj podrobno pogledamo. Njihovo skupno življenje se že začne zelo neprijetno. Najprej nenadna nosečnost, s katero se Jožef skuša spopasti s prekinitvijo zakona. Nato rojstvo novorojenčka v hudem pomanjkanju, preganjanje s strani diktatorja (gl. Evangelij leta A), zatem beg pred njim. Jezus kasneje kot dvanajst letni deček ostane v templju po lastni volji in brez vednosti staršev (gl. Evangelij leta C). Še kasneje pa ga skuša njegova družina priklicati, da se vrne domov, ko že kot odrasli pridigar potuje po svetu, saj meni, da ni pri pravi. Žal tu ni idealnih, zdravih, neproblemtičnih in nekonfliktnih razmer.

Tudi v daljši verziji evangelija leta B lahko zasledimo nekaj težav, ki jih pričakuje Jezusova družina. Stari Simeon namreč prepozna v Jezusu, ki so ga v tempelj pripeljali njegovi starši, znamenje protislovja in ločitve. Hkrati pa v njem prepozna znamenje luči za pogane in znamenje slave za njegovo ljudstvo Izrael. Njegovo življenje bo kot z mečem presunilo dušo matere Marije, zagotovo tudi zaradi tega, ker za časa njegovega življenja ne bo razumela Njegovih dejanj. Kasneje po Njegovi smrti pa bo prišla do razumevanja mnogih stvari. Vse to nam Sveto Družino zelo približa. Zagotovo je še vedno najtežje, da sprejmemo nesprejemljiv način življenja naših bližnjih. Sveta Družina nam je lahko vzor pri spopadanju z nastalimi težavami. Spopasti se s težavami v nemščini pomeni, da jih "postavimo narazen", kar pomeni, da se deloma oddaljimo od njih, se od njih odtujimo in da pride do trenj zaradi teh težav ter da smo hkrati pripravljeni ohraniti odkritosrčnost. Spopadanje s težavami pomeni, da si dovolimo prekrižati lastne življenjske načrte, v zaupanju, da ni pri Bogu nič dokončno izgubljeno. Jezusovim staršem glede tega ne bo prizaneseno. Ko srečamo Marijo pod križem in po vstajenju, lahko vidimo, da kljub vsem tažavam ni nikoli obupala. Sprejela je svojega sina, kakršen je bil, hkrati pa je bila pripravljena prenašati bolečino in napetosti, v globokem zaupanju v Gospoda.

Sveta Družina C

*Kakor je Gospod odpústil vam,
tako tudi vi odpuščajte!
Nad vsem tem pa naj bo ljubezen,
ki je vez popolnosti. (Kol 3,13b.14)*

Prvo berilo

1 Samuel 1,20-22.24-28

Ko so pretekli tisti dnevi, je Ana spočela in rodila sina. In dala mu je ime Samuel, ker je rekla: "Od Gospoda sem ga želela." Mož Elkaná je tedaj šel gor z vso svojo hišo, da bi daroval Gospodu praznično klavno daritev in svoj zaobljubni dar. Ana pa ni šla, rekla je namreč svojemu možu: "Ko bom otroka odstavila, ga pripeljem, da se pokaže pred Gospodovim obličjem in ostane tam za vedno." Ko ga je odstavila, ga je peljala s seboj s triletnim juncem vred, s škaфом moke in mehóm vina; pripeljala ga je v Gospodovo hišo v Šilu, čeprav je bil deček še mlad. Zaklali so junca in pripeljali dečka k Éliju. Rekla je: "O, moj gospod! Kakor živi tvoja duša, moj gospod, jaz sem žena, ki je tukaj pri tebi stala in molila h Gospodu. Za tega dečka sem molila in Gospod mi je izpolnil željo, ki sem si jo od njega zaželela. Pa tudi jaz sem ga zaželela Gospodu; vse dni, ki jih bo živel, naj bo zaželen Gospodu." In deček je tam padel na kolena pred Gospodom.

Drugo berilo

1 Janez 3,1-2.21-24

Preljubi, poglejte, kakšno ljubezen nam je podáril Oče: Božji otroci se imenujemo in to tudi smo. Svet nas zato ne spoznava, ker ni spoznal njega. Preljubi, zdaj smo Božji otroci; ni pa še razodeto, kaj bomo. Vemo pa, da mu bomo podobni, ko se bo razodel, ker ga bomo gledali takšnega, kakršen je. Preljubi, če nas naše srce ne obsoja, smo lahko z Bogom zaupni in dobimo od njega, kar ga prosimo, ker se držimo njegovih zapovedi in delamo, kar mu je všeč. To pa je njegova zapoved, da verujemo v ime njegovega Sina Jezusa Kristusa in se ljubimo med seboj, kakor nam je zapovedal. Kdor se drži njegovih zapovedi, ostaja v Bogu in on v njem. Da ostaja v nas, pa spoznamo po Duhu, ki nam ga je dal.

Evangelij

Luka 2,41-52

Jezusovi starši so vsako leto za velikonočne praznike hodili v Jeruzalem. Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini, in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v

Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so strmeli nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: "Otrok, zakaj si nama tako stóril? Tvoj oče in jaz sva te žalostna iskala." Dejal jima je: "Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?" Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, ohranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

V razmislek

Današnja berila nam predstavijo bistvene družinske vrednote takratnega časa. Vrednote, ki nas želijo nagovoriti, so dandanes še vedno aktualne. Čeprav teh vrednot ne moremo udejaniti na enak način v današnjem času, jih lahko skušamo oživiti v vsakdanjiku naših odnosov. Današnji praznik nas spominja na to, da nam je Sveta Družina lahko vzor v vseh iskanjih in preizkušnjah.

Kaj je torej Sveta Družina? V nemškem jeziku sta izraza svet in zdrav enakega jezikovnega korena, kar pomeni, da sta si pomensko blizu. Torej lahko sklepamo, da je sveta družina zdrava družina? Družina, v kateri je prisotna stalna harmonija, v kateri je polno ljubeče bližine, molitve in pobožnosti? Žal je resničnost naših družin in drugih skupnosti daleč od tega ideala. V njih se vsakodnevno bolj ali manj pogosto pojavljajo prepiri, nerazumevanje in bolečine. Je torej ta t.i. Sveta Družina podoba nedosegljivega ideala?

Zagotovo je smiselno, da si to Sveto Družino, ki jo spoznamo v Svetem pismu, bolj podrobno pogledamo. Njihovo skupno življenje se že začne zelo neprijetno. Najprej nenadna nosečnost, s katero se Jožef skuša spopasti s prekinitvijo zakona. Nato rojstvo novorojenčka v hudem pomanjkanju, preganjanje s strani diktatorja (gl. Evangelij leta A), zatem beg pred njim. Jezus kasneje kot dvanajst letni deček ostane v templju po lastni volji in brez vednosti staršev (gl. Evangelij leta C). Še kasneje pa ga skuša njegova družina priklicati, da se vrne domov, ko že kot odrasli pridigar potuje po svetu, saj meni, da ni pri pravi. Žal tu ni idealnih, zdravih, neproblematičnih in nekonfliktnih razmer.

Tudi v daljši verziji evangelija leta B lahko zasledimo nekaj težav, ki jih pričakuje Jezusova družina. Stari Simeon namreč prepozna v Jezusu, ki so ga v tempelj pripeljali njegovi starši, znamenje protislovja in ločitve. Hkrati pa v njem prepozna znamenje luči za pogane in znamenje slave za njegovo ljudstvo Izrael. Njegovo življenje bo kot z mečem presunilo dušo matere Marije, zagotovo tudi zaradi tega, ker za časa njegovega življenja ne bo razumela Njegovih dejanj. Kasneje po Njegovi smrti pa bo prišla do razumevanja mnogih stvari.

Vse to nam Sveto Družino zelo približa. Zagotovo je še vedno najtežje, da sprejmemo nesprejemljiv način življenja naših bližnjih. Sveta Družina nam je lahko vzor pri spopadanju z nastalimi težavami. Spopasti se s težavami v nemščini pomeni, da jih "postavimo narazen", kar pomeni, da se deloma oddaljimo od njih, se od njih odtujimo in da pride do trenj zaradi teh težav ter da smo hkrati pripravljeni ohraniti odkritosrčnost. Spopadanje s težavami pomeni, da si dovolimo prekrizati lastne življenjske načrte, v zaupanju, da ni pri Bogu nič dokončno izgubljeno. Jezusovim staršem glede tega ne bo prizaneseno. Ko srečamo Marijo pod križem in po vstajenju, lahko vidimo, da kljub vsem težavam ni nikoli obupala. Sprejela je svojega sina, kakršen je bil, hkrati pa je bila pripravljena prenašati bolečino in napetosti, v globokem zaupanju v Gospoda.